

עת"א 10335/01/18 - מחמוד מסארווה נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 ינואר 2018

עת"א 10335-01-18 מסארווה נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני	כב' הנשיא רון שפירא
עותר	מחמוד מסארווה
נגד	
משיבים	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון 2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר, במסגרתה מלין העותר על החלטת מפקד מחוז צפון בשב"ס על הפסקה מנהלית של עבודות השירות שהוטלו עליו בת"פ 9824-03-14 (להלן: "התיק הקודם"), שם נגזרו עליו 45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

העותר טוען כי החל בריצוי עונשו בעבודות שירות ביום 1.3.2017 עד שנעצר ביום 31.3.2017, במסגרת תיק 9030-04-17 של בימ"ש השלום בחדרה (להלן: "התיק הנוסף"), כאשר לטענתו נותרו לו לריצוי 16 יום של עבודות שירות. העותר טוען כי הוא מנהל את התיק הנוסף וביום 21.11.17 גובש בינו לבין המדינה הסדר והוא נשלח לתסקיר מבחן. נטען כי בין היתר סוכם בין הצדדים כי בימ"ש השלום בחדרה יאשר את בקשתו להמשיך את ריצוי עבודות השירות שנותרו לו בתיק הקודם. נטען כי הממונה על עבודות השירות אישר זאת אך טען כי המשך ריצוי ימי מאסרו בעבודות שירות בתיק הקודם הופסק מנהלית לאור מעצרו בתיק הנוסף ולכן המשך ריצוי הימים שנותרו בעבודות שירות מצריך את אישורו של בית המשפט המחוזי בחיפה וכפוף לו. נטען כי בימ"ש השלום בחדרה בהחלטתו מיום 21.11.17 שלח את העותר לתסקיר שירות המבחן ולחוו"ד הממונה על עבודות השירות בתיק הנוסף וכן התיר לעותר לבצע את 16 ימי עבודות השירות שנותרו בתיק הקודם. עם זאת, מאחר שלפי תשובת הממונה על עבודות שירות המשך ריצוי ימי המאסר בתיק הקודם במסגרת של עבודות שירות מצריך את אישורו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה, מאחר שבוצעה הפסקה מנהלית, הגיעו ב"כ הצדדים להסכמה בתיק הנוסף כי על ביהמ"ש המחוזי לפסוק בעניין. בין לבין, ביום 2.1.18 הוזמן העותר למשטרת עירון והעותר החל לרצות עונש מאסר בפועל. נטען כי העותר נמצא כעת במאסר.

המשיב טוען כי העותר עבד בעבודות השירות עד סוף חודש מרץ 2017 עד שנעצר על ידי המשטרה ובהמשך שוחרר למעצר בית מלא ולא נפתח לו חלון להמשך עבודות שירות. ביום 24.5.17 זומן העותר לשימוע בו הובהר לו שבמידה

ולא יחזור לריצוי מאסרו בעבודות שירות תבוצע הפסקה מנהלית ויהיה עליו לרצות את יתרת מאסרו בבית סוהר. נטען כי חרף המלצת עורך השימוע ניתנה לעותר, לבקשתו, ארכה על מנת להסדיר פתיחת חלון באישור בית המשפט. לאחר תקופה ארוכה בה לא הצליח להסדיר את הנושא נערך לעותר שימוע נוסף ביום 4.7.17, בו הומלץ על הפסקה מנהלית אשר אושרה על ידי מפקד מחוז צפון ביום 9.7.17. בו ביום נשלחה לעותר ההחלטה בדואר רשום, בה צוין שאם לא יעתור כנגד ההחלטה תוך 14 ימים יהיה חייב להתייצב לבית סוהר ביום 9.8.17. נטען כי העותר לא הגיש עתירה ולא התייצב לריצוי מאסרו. כן נטען כי אף ביום 29.11.17 בדיון בתיק הנוסף הבהיר שופט בימ"ש השלום בחדרה (כב' השופט גינות) כי על ב"כ העותר להגיש בקשה להארכת מועד להגשת עתירה לבימ"ש זה. נטען כי העותר שוב לא הגיש בקשה ולא התייצב לריצוי מאסרו. נטען כי העותר אינו מציג פגם כלשהו בהליך המנהלי ואינו מעלה טענות כנגד סבירות ההחלטה בדבר ההפסקה המנהלית. לכן נטען כי מדובר בהחלטה מנהלית סבירה שלא נפל בה פגם המצדיק התערבות ויש לדחות את העתירה על הסף.

יצוין כי ביום 5.1.18 לאחר הגשת העתירה נקבע דיון בעתירה ליום 21.1.18, אך ב"כ העותר הגיש בקשה דחופה להקדמת הדיון בטענה כי קיום הדיון ביום 21.1.18 לא יקדם את מטרת העותר להשתחרר ממאסרו ולבצע את ימי עבודת השירות הנותרים. בהחלטה מיום 10.1.18 קבע בימ"ש זה כי ב"כ העותר הגיש את העתירה זמן רב לאחר חלוף המועד הקבוע בחוק להגשת עתירה מסוג זה והאמור בסעיף 6 לעתירה אינו מהווה צידוק לאיחור הרב ודי בכך כדי לדחות העתירה על הסף. נקבע כי לא ניתן להקדים את הדיון בעתירה וכי בכפוף לאמור תוגש תגובה בכתב לעתירה ולאחר עיון בתגובה ישקול ביהמ"ש אם ליתן החלטה על בסיס העתירה והטיעון הכתוב או ליתן סעד זמני לפי העניין. לאחר שהוגשה תגובת המשיב, כמפורט לעיל, ניתנה החלטה ביום 11.1.18, לפיה לא ניתן להקדים הדיון בעתירה, אך אין מניעה לתת החלטה בעתירה על בסיס העתירה והטיעון בכתב. כן ניתנה אפשרות לעותר להשלים טיעוניו בכתב והוא אכן עשה כן ביום 14.1.18 וצוין כי ניתן להכריע בעתירה על בסיס הטיעונים בכתב ללא קיום דיון.

בהשלמת הטיעון מטעמו טען העותר כי מרגע מעצרו בתיק הנוסף היה בנתק ולא היה בידו ליצור קשר עם המשיב כדי להסביר את סיבת היעדרותו. נטען כי לאורך כל תקופת מעצרו ושחרורו בתנאים מגבילים הוגשו מספר בקשות על ידי ב"כ העותר לבימ"ש השלום בחדרה כדי שיאשר חלון לביצוע עבודות השירות בתיק הקודם. נטען כי העותר עשה כל שבידו כדי לסיים את עבודות השירות, אך המדינה התנגדה לפתיחת חלון עד ליום בו הגיעו הצדדים להסכמות והתאפשר הדבר. באשר לטענת המשיב כי שלח את ההחלטה על הפסקת עבודות השירות בדואר רשום לעותר טוען העותר כי העותר היה בנתק עם אשתו ולא גר בבית וכי גם המשיב ידע כי העותר מורחק מהבית. לכן נטען כי העותר לא ידע על החלטת המשיב. כן טוען העותר כי עם ידיעתו על ההחלטה ולאחר שהונחה להגיש עתירה לביהמ"ש המחוזי ניסה בכל כוחו לגייס כסף להגשת העתירה ולא עלה בידו כי לא עבד תקופה ארוכה מאז מעצרו וגם בתקופת ביצוע עבודות השירות. כן נטען כי ב"כ העותר מנהל תיק רצח וניסיון לרצח והוא עמוס ולא הצליח להגיש את הבקשה מידית.

דיון והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לדחות את העתירה.

כפי שטוען המשיב, לעותר ניתנו הזדמנויות להסדיר את פתיחת החלון במעצרו בתיק הנוסף לשם ריצוי יתרת עבודות

השירות, אך לאחר תקופה ארוכה בה לא הצליח להסדיר זאת נערך לו שימוע נוסף והוחלט על הפסקה מנהלית אשר אושרה על ידי מפקד מחוז צפון ביום 9.7.17. העותר לא הגיש עתירה נגד החלטה זו במועד הקבוע בחוק ואף שבימ"ש השלום בחדרה בתיק הנוסף הבהיר ביום 29.11.17 כי על ב"כ העותר להגיש בקשה להארכת מועד להגשת עתירה לבימ"ש זה, העתירה הוגשה לבימ"ש זה רק ביום 4.1.18. העותר אינו מספק הסבר סביר לאיחור בהגשת העתירה והטענות לפיהן ב"כ העותר היה עמוס מדי או העותר לא הצליח לגייס את הכסף להגשת העתירה אינן מהוות צידוק לאיחור הרב ודי בכך כדי לדחות את העתירה.

בכל מקרה, גם בהתעלם מהאיחור בהגשת העתירה, לא מצאתי בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות. כאמור, לעותר ניתנו הזדמנויות להסדיר את פתיחת החלון במעצרו בתיק הנוסף לשם ריצוי יתרת עבודות השירות ורק לאחר תקופה ארוכה בה לא הצליח להסדיר זאת, נערך לו שימוע נוסף והוחלט על הפסקה מנהלית אשר אושרה על ידי מפקד מחוז צפון. העותר אינו מציג פגם כלשהו בהליך המנהלי ואינו מעלה טענות כנגד סבירות ההחלטה בדבר ההפסקה המנהלית. בנסיבות אלה אין מקום להחליף את שיקול דעת המשיב בשיקול דעת ביהמ"ש ואין מקום להתערב בהחלטת המשיב, אשר, כאמור, לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

בנסיבות אלו, העתירה נדחית. העותר ירצה את יתרת המאסר בהתאם לחישוב המשיב במאסר בפועל במתקן כליאה. הדין שהיה קבוע ליום 21.1.18 מבוטל.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות שב"ס ותבטל את זימון העותר ליום 21.1.18.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.